

дополняющій-а глаголъ съ деспондентный-а, като поставиме предъ послѣдний-а частица-та да, ги согласуваме къ число и лице като: можъ да пишъ, можешъ да пишешъ, може да пиши, можеме да пишеме, можетъ да пишете, могатъ да пишътъ така исто и въ други-те времена.

Къмъ вышенчисленни-те глаголи ся относятъ и тии глаголи, що показватъ повеленіе запрещаванье и управляватъ дателный падежъ; като: повелѣваю тебѣ (чтò?) смирътиса, заповѣдаю тебѣ (чтò?) любити ближнихъ, запрещаю возбраняю тебѣ празднословити.

Въ тия глаголи подлежаще-то не е едно за два-та глагола, за дополняемый-а и допълнителный-а, както оно е въ други-те глаголи: тука подлежаще на първый глаголъ е той що заповѣдува запрещава и проч. а на вторый-а той, кому-то ся заповѣдува и кому-то ся запрещава; того ради, въ таковъ случай, всегда подлежаще-то на допълняемый-а глаголъ е именителни падежъ, а на дополняющій-а дателенъ; като: азъ повелѣваю (комѹ?) тебѣ (чтò?) учитиса. Тука тебѣ е подлежаще-то на учитиса. Напротивъ това въ други-те глаголи под-